

az ananászok nem hülyék

Ne kelj ki magadból, ne pislogj ennyit. Legyél nyugodtabb. Leesett az orrod, igen, teljesen magától, de ezen lehet segíteni. Mit bámulsz így? Igen, vissza lehet varrni. Na, ne vágj a földhöz. Megértem, hogy ideges vagy, de remegő kézzel nem lehet mit kezdeni a helyzettel. Ül le, és igyál meg egy teát. Vagy nem azért forraltad a vizet? Szeretnél inkább egy kávét? Legyen. Adj magadnak húsz percet.

Kezdjük azzal, hogy visszateszel a pultra. Finoman ültess le, mint egy úrihölgyet. Nem szeretem az erőszakot. Ha ezzel meg vagy, akkor kérek igazítsd meg a hajam. Olyan összevissza áll, mint az életed. Vagy te még nem vetted észre? Nem érzed azt, hogy átvette helyetted egy nagyobb erő az irányítást? Ez lehet, én vagyok, bár az ananászok nem diktátornak valók. Elégedjünk meg annyival, hogy hozzád beszélek. Figyelj egy kicsit, segítsek.

Kapcsold be a tévét, nézzük meg a híradót. Megtörténhetett már mással is. Nem nagy ügy. Igaz, szököévente egyszer, de ez nem fontos. A lényeg, hogy figyelj, bámuld ezt a kék fényt. Jó, nem történt ilyen, ne pánikoljunk. Vedd elő a mobilod, keressünk rá. Hiszek benne, hogy ez egy ártalmatlan baleset. Nem találtál semmit, ez sem baj. Arra gondoltál már, hogy lelki eredetű lehet? Emlékszel még, mielőtt elhagyott a barátod azt mondta, hogy ebben a mocsokban nem tud veled élni. Az nem lehet, hogy bekattant valahol mélyen, és emiatt történt? Mellesleg hozol nekem folyadékot? Kiszáradok.

Miért gondoltad azt, hogy vízre van szükségem, ugyan már, kérek, még az ízét sem szeretem, alkoholt hozz. Siess, mert nem fog elmúlni a remegés. A boltba rohansz, tegnap mind megittad, ami itthon volt. Persze hogy várok, mi mást tehetnék. Kérdezd meg az eladót is, hátha látott már hasonlót. Nem fognak hülyének nézni. Azt hiszed, hogy itt hagylak? Aranyos vagy, hogy aggódsz, de nincsenek lábaim. Szóval ne aggódj, itt megvárlak.

Megjöttél. Mondanám, hogy örülök neked, de orr nélkül nem szerethetlek. Honnan tudtad, hogy szeretem a sört, nagyon köszönöm. Na ne fecsegjünk, dologra, barátom. Ha így folytatjuk, végzünk hatig. Akarom, hogy jól nézz ki a randin. Újrakezdés meg jövő, ilyen szavaktól nekem is leesne az orrom, apám.

Milyen könyveid vannak, lássuk csak. Tolsztoj, Hrabal, Dosztojevszkij, hm. Hiába keresek ezek szerint Kafkát. Nem értem. Bölcsész vagy, de nincs egyetlen köteted sem tőle. Na jó, nem ma kezdek ítélni feletted. Pocsék napod van, lássuk be. Jó lesz nekem Hrabal is, hozd ide. Amíg olvasok, nyugodtan foglalj el magad. Ne feszengj, egyél valamit, addigra én is kész leszek. Aztán visszatérünk a betegségedhez.

Megszakítás az olvasásban. Nem veszem át tőled ezt a hangnemet. Rengeteget olvasol, és mégis otromba módon beszélsz velem. Tudhatnád, hogy kellenek a könyvek, hogy okosabb legyek. Milyen szakra jártál? Nem hibáztatom az oktatókat, te nem vagy képes tanuló. Ahelyett, hogy egy igényes étteremben foglalnál asztalt, most is itt nyomkodod a telefonodat, hogy nézegesd, meki vagy Burger King. Nem fog szeretni, nem azért hagyott el, mert utálja a rendetlenséget. Nem folytatom, tudod te magadtól is.

Azt hiszed, hogy az időm húzom, pedig nem. Kell a műtét előtt egy zuhany. Kérlek hozd ide a lavort, és fürdess meg. Ne haragudj, de rühellem a koszt. Nem várhatod el tőlem, hogy miután ledobtál a földre, magamon viseljem a rád száradt piszkot. Igen, előbb is eszembe juthatott volna, de nem törődtem vele. Rád koncentráltam, neked akarok jót, oké?

Nem tudom milyen szappant használtál, de nem egészséges a héjajmamnak. Elveszítem a rostjaimat, mindegy, túléltem. Foglalkozzunk a te gondjaiddal. Menj, hozz egy jéggel teli tálat. Elfelejtettem mondani, hogy le kell hűteni a levált testrészed. Nincs még veszve, csak tedd bele. Esküszöm, ez egy festmény. Nem akarsz lefesteni így az orrodat? Híres lehetnél. Az újszerű látásmódodat nagyra becsülnék a kritikusok.

Vedd elő a varródobozt. Rendben, ülj le egy kicsit. Mondtam már, remegő kezekkel nem tudunk dolgozni. Szedd össze magad. Precíznek kell lenned, és pontosnak. Csak így tudod visszatenni a helyére. Miért nézel így rám? Akkorák a szemeid, mint egy kaméleonnak. Jaj, azt hitted, hogy én műtelek meg? Dehogy. Nincsenek kezeim, de elvégeztem az orvosit, amolyan féldoktor vagyok. Megint csapkods, idegesít, mikor ilyen vagy. Hagyd abba, megfájdul a fejem. Különb is, sietnünk kell. Elkéssel a randiról, nem hiányzik neked egy mérges exbarátnő, ugye?

Nagyon ügyes vagy. Így kell csinálni, még több határozott mozdulattal dolgozz. Hol van a telefonod? Levideózom. Bármelyik egyetemen lehetnél gyakorlati tananyag. Ez csodálatos, előrelépés az orvostudományban. Büszke vagyok rád. Menj, és vegyél fel egy inget. Ne csináld, hogy nincsen. Nem hiszlek el. Legalább vegyél fel egy normális pólót. Ne legyél egyszínű srác, sokkal jobb vagy ennél.

Szerinted borotválkozni nem kell? Rohanj vissza, és csináld. Jól látom, hogy az egy lyukas zokni? Látszik, hogy nincs senki a háznál, aki gondoskodik rólad. Ha nő lennék, biztos, hogy nem tudnád elviselni. A menekülés a volt barátnőd részéről tényleg nem volt jó döntés, hiszen most is azon agyalsz, hogyan szerezhetéd vissza. Ha igazán el akart volna hagyni, bele sem kezd a kapcsolatba. Elszúrta, mindig a nyakán fogsz csüngen, mint egy másik, haszontalan fej.

Pislogsz, és leesik az orrod. Lehet, hogy ez a baj. Ne pislogj, tedd gyorsan a jegek mellé. Késel kicsit, nem nagy dolog. Meg fogja érteni, hogy ez mindent elsöprő probléma. Ne törd össze a poharakat, vagy azt szeretnéd, hogy ezeket a szilánkokat taposva csókolózzatok? Minden vagy, de szadista nem. Szóval hagyd abba, vegyél mély levegőt. Összpontosíts. Csí, csakra, meg hasonló baromságok, tudod. Miért kell az asztalt felborítani? Idegbeteg vagy, kell neked egy pszichológus. Kevés vagyok már ehhez.

Miért pislogsz? Nem vetted észre, hogy mikor ezt csinálod, minden alkalommal leesik a kezéről egy szőr? Ne tedd, keress egy fogpiszkálót, és támaszd ki vele a szemed. Te sem akarhatod, hogy azt higgye a barátnőd, mikor meglátja a szőrt, hogy egy macskáé. Pontosan tudod, hogy allergiás rá. Nem nézné jó szemmel, ugye?

Itt bámulsz rám meggyipiros fejjel, miközben a keziddel tartasz. Vehetném fenyegetésnek is, de nem teszem. Nyugodt maradok, nem húzom fel magam. Őszinte leszek. Nem tudom, hogy mire számítottál. Nézz meg alaposabban. Én csak egy jólfészült, érett ananász vagyok. Még ha minden órán ott ültem is a barátnőddel az egyetemen, akkor sem vagyok több.

Nem hiszem, hogy nem tudod, ebbe a gumicsizmába nem férek bele. Nem mersz kettévágni, igaz? Szánalmas vagy, és unalmas. Örülök, hogy nem sikerült a randid. Azért egy sebészrel néztesd meg az orrod. Hozzátok rendbe, mert így, barátom... nem viszed semmi-re. Egyet meg kell hagyni, ügyes vagy. Beletuszkoltál. Letesz a földre, na és? Belém rúgysz, mint egy labdába. Most már értem, hogy mit szeretnél. Repülsz. Élvezem, hogy ez a gumicsizma a szakfanderem. Elképzelem, hogy már az űr legmélyén járok, ott, ahol már semmi nincs, csak csend meg égett szag. Nem gondolok a valóságra, hogy a szomszéd trágája mellett fekszem.

ementáli

Tamás dudál, azt hiszi, ettől előbb elindulnak. Anna reszeli a körmét, sóhajtozik. Rómába indulnának nyaralni. Kiszáll, próbálja megszabadítani az utat. Hagyom, hogy próbálkozzon. Néhol szurkolok neki, hogy ne így legyen, ne ragadjon belém. Nincs kedvem gyilkosnak lenni, undorodnék a halott testétől. Édes, ahogy itt ugrál, meg a levegőt püföli. Szegény Tamás. Nem tudja, hogy mi vár rá.

Több hónappal ezelőtt a szupermarket tejtermékei között ültem. Utáltam nézni, hogy körülöttem elfogynak a sajtok, hogy őket hazaviszik az emberek. Órákig egyedül voltam, még az eladók sem foglalkoztak velem. Nem toporzékoltam. Tűrtem a csend nehéz lélegzetvételeit. Hittem benne, hogy egyszer engem is elvisznek magukkal.

Abban a műanyag neonfényben határoztam el. Író leszek, nem érdekel, hogy mit gondolnak az emberek. Egy sajtoknak nincs keze, nincsenek gondolatai, nincs agya. Ekkora hülyeséget is csak ők tudnak kitalálni. Szerinted most mivel írok?

Egyébként apámnak mindig igaza volt. Ő mondta, mielőtt eladott, hogy lehetek bárki, csak ne legyenek korlátjaim, mert akkor nem jutok semmire. Mi van, ha én más akarok lenni? Kéne egy műtét. Átoperálhatnának bármivé. Lehetnék akár hold is, az elég könnyű lenne a sebésznek. Nem tudtam menekülni a gondolattól, mi vagyok. Rendeltetésem van, feladatam. Nem tudnak megváltoztatni.

Tetszeni akartam az embereknek, mindent megtettem, hogy egyben maradjak, ne romoljak meg. Arrébb csúsztam, hogy a kezükbe vegyenek, és véletlen engem tegyenek a koszarukba, de nem jártam sikerrel. Mindig észrevették, és visszaraktak a polcra. Többé nem akartam megfelelni senkinek. Majd csak lesz valaki, aki engem szeret.

Bámul. Felém nyújtja a kezét. Megfog. Egy kosárban ülök. Rám pakolja a tejet, szalámit, kenyeret. Nem vagyok tévedés. Az eladó beolvassa a vonalkódom, csípig a szkanner. Kifizet. Táskába tesz. Nem látom, hogy hova megyünk. A busz összerázza a gyomromat, remélem, nem romlok meg.

A konyhájuk szép. Hamar a hűtőbe kerültem, hidegebb volt, fáztam. Próbáltam jártatni a szám, hogy ne fagyjak meg. A brokkolik nem szeretnek csevegni, a kefirek nem tudnak. Nem gondoltam volna, hogy pont egy kefir nem tud megszólalni. Magányos szerzetesek. A sör artikulatlanul beszélt. A húsokkal tudtam csak csevegni. Kifejtették a nézteiket, gyűlölik, ha megrágnák őket. Nem értik, hogy miért szükséges a fogaikat erre használni. Miért nem lehet gyöngyosor a szájukban? Ha nem használnák őket, nem romlanának el, könnyebb lenne a húsoknak is, mert egyben maradnának. Nem kéne gyomrokban keresniük önmagukat.

Nem értem a paradicsomokat. Hiába szólítgatom őket, nem figyelnek. Csak egymással foglalkoznak, kiszorítanak a körből. Úgy elmondanám az egyiknek, milyen szép, hogy belé tudnék szeretni. Vigyen magával, szökjünk meg messzire. Oda tudom adni magam egészen. Pedig jó páros lennénk, az asztalon is nagyon jól nézünk ki, még ha nem is tesznek egymás mellé. De hiába mondanám el, csak pislogna azokkal a gyönyörű zöld szemével. Éretlen.

Készültem a vacsorára. Beszölt nekem a bor, minék szépítgetem itt magam, csak pótlék vagyok, mellékszereplő. Milyen kifinomult stílusban, kipirult arccal közölte ezt velem. Igaza van, de nem sajnálom. Mellékszereplőnek jobb lenni, mint egyáltalán nem szerepelni. Izgatott voltam, nem akartam, hogy ne érezzenek finomnak. Minden rendben lesz, ne aggódj annyit, szólt hozzám egy tej. Mindig is irigyeltem, hogy milyen nyugodt természetűek. Nem izgatná még az sem, hogy megromlott. Mindegy neki, hogy tejként kezelik, vagy aludttejként.

Asztalra tesznek, és hozzálátnak a vacsorához. Arról beszélgetnek, hogy a tacsó már megint megevett valamit, amitől véres a széklete. Sosem kedveltem a kutyákat, mindig attól félttem, hogy megesznek. Nem akartam a vacsorájuk lenni, nemesebb vagyok ennél. A bor tényleg főszerepet játszik. Mi csak köretek vagyunk, egy összetevő a szendvicsemben. Mielőtt belém harapna, a barátnője kiabálni kezd. Miért vett megint ementálit, nagyon jól tudja, hogy utálja. Még a szagától is rosszul van. Anna feláll, elment az étvágya. Becsapja a hálószobaajtót. Tamás kivieszi a szendviczből a sajtot, az asztalon hagyja. Készít egy rántottát, hogy a barátnője ne feküdjön le üres gyomorral. A bor elfogy, de Tamás nem dülögél. Még józan.

Nagyon mérges lettem. Nem tehetik meg velem, hogy az asztalon hagynak. Hát nekik ennyit számít egy sajt? Nem érdekel titeket, hogy megromolhatok? Érzem, hogy olvadni kezdek. Lefolyok az asztalon. A nyitott ablakon kijutok, a város határáig nyúlok, körbeölelem, mint egy plüssmackót. Nem engedem ki az embereket addig, míg nem kapnak büntetést.

Legközelebb majd odafigyelsz, nem hagyod kint a sajtot az asztalon, mert reggelre megromlik. Hűtőben kell tárolni. Nem olvastad el a címkét sem? Felelőtlen vagy. Tudnod kellene, hogy kényesek vagyunk. Így tudunk egészségesek lenni, figyelem nélkül nem megy. Én különlegesebb vagyok, mint gondoltad. Még nem halok meg. Még ideges vagyok. Van valahol egy orvos? Hagytál volna a boltban, mindketten jobban járunk. Így meg az egész város napját elcseszted. Gratulálok, Tamás, minden elismerésem a tied.

Még visszazállhattok, még menekülhettek a barátnőddel együtt. Még elértek egy repülőt. Sajnálom, hogy nem tudok helyettetek cselekedni. Máshogy alakult volna, senki sem ragadt volna belém. Szóval hiába dudálsz. A rendőrök megérkeztek érted. Olyan fejet vágasz, mint az állatkertből szabadult állat, akit újra elfognak. Nem kéne így haldokolnom. Most már nagyon kéne egy orvos.

A rendőr vakarja a fejét. Ki tudja, mit fog tenni. A helyében fogdába vinném őket, többet nem bánhatnak el így egy ementálival. Várom. Vajon ki harap belém először? ■ ■ ■

Oláh Péter (1999) a Károli Gáspár Református Egyetem magyar szakos hallgatója, szövegeit többek között a KULTer, az Irodalmi Szemle Online, a Tiszatáj Online, a kolozsvári Helikon, a Pannon Tükör, az Új Forrás, a Prae közölte. Első kötete a FISZ-nél jelenik meg, *A delfinek nem alszanak* címmel.